

RUBRIKO MULARIJA ureja
Dina Kavčič. Pišite ji na
dina.kavcic@g-glas.si ali na
koticek@g-glas.si.

NAVEZOVANJE STIKOV

Dina Kavčič

Simona Rozman je desetletna deklica s posebnimi potrebami, doma iz Šenčurja, ki obiskuje posebno šolo. Ker je Simona zelo srčna in iskrena punca so njeni domači prepričani, da bi Simona vrstnikom, ki obiskujejo običajno osnovno šolo, pokazala, kako prijetni so otroci kot je ona, pa čeprav izgledajo malce drugače. Prav tako pa bi se ona lahko vključila v njihovo skupnost in se od njih česa naučila. Simonin oče Franci, ki je sicer dejaven v Zvezi Sožitje, je dal pobudo, beseda je dala besedo in s pomočjo šolske psihologinje Mateje Potončnik Poljanšek in ravnateljice Majde Vehovec so se odločili, da bo Simona začela obiskovati pouk podaljšane bivanja v OŠ Šenčur ob

Simona (druga z desne v prvi vrsti) je komaj čakala, da bomo zaključili s pripravo tega članka, da se bo lahko nemoteno posvetila igri z njenimi ljubimi sošolci.

petkih popoldan pri učiteljici Moniki Čufer.

Kako so potekale priprave

Učiteljica Monika prihoda Simone ni želela prepustiti naključju, zato so se z učenci

3. b in 3. e razreda o razlikah med otroci veliko pogovarjali, prebrali nekaj knjig na to temo, kot sta denimo Vevečnik posebne sorte in Bela kot galeb, pogledali so si film o otrocih s posebnimi potrebami, se pogovorili s starši...

Ko je prišel dan sprejema so se nanj temeljito pripravili in Simono pričakali s piškotki. Kljub temu, da je nekatero otroke kar malo skrbelo, kako se bodo s Simono ujeli, so kaj kmalu spoznali, da so bile vse skrbi odveč. Učenka

Zala je rekla: »Bila sem kar malo nervozna, skrbelo me je kakšna bo, čeprav sem vedela, da bo vse v redu.«

Skupni petkovi popoldnevi

Luna je povedala, da je Simona k njim prišla zato, da se ona kaj nauči od njih in oni od Simone. Učenci so vse vprek čebljali, da so otroci s posebnimi potrebami enaki kot oni, le da se težje učijo, da jih ne naučila poseben ples, oni pa njo igrice John Marlon iz Londona, da se z njimi igra, si podaja žogo, ... Maks je povedal, da ga je povlekla za ušesa, a ji tega ni zameril, Lin pa, da je Simona prijazna, iskrena, zabavna in vesela, s čimer so se strinjali vsi učenci. Ko je bila Simona v toplicah, so jo prav vsi pogrešali. Učiteljica je povedala, da jo brez problemov vključujejo v vse njihove dejavnosti in projekte, ki jih ni malo.

Projekt vključevanja otrok s posebnimi potrebami se je v tem primeru izkazal za zelo uspešnega, saj je Simona otrokom veliko dala – ti otroci niso več tabu, pač pa eni izmed njih. Simona je z obiski veliko pridobila pri govoru, tudi gibalno je spretnejša, otroci pa imajo pred njo spoštovanje posebne vrste, ki se z besedami težko opiše. Vsekakor bo Simona v program aktivno vključena še naprej, tudi ko bo učiteljica Monika otrokom pripravila iskanje izgubljenega zaklada in, če bodo res pridni, špricanje z vodo na šolskem dvorišču.

Ravno v teh dneh v različnih mestih po Sloveniji poteka 9. mednarodni festival Igraj se z mano, ki želi preseči stereotipe o otrocih s posebnimi potrebami in doseči, da bi kljub njihovi drugačnosti prepoznali njihove kvalitete in jih sprejeli kot sebi podobne.